

ISLAMSKI WEB PORTAL

MinBER.ba

WWW.MINBER.ba

budi
PAN SNA

WWW.MINBER.BA

PONOSNA U ISLAMU

MEDIJSKO ZAVARAVANJE...

Više i nije tajna da živimo u svijetu iluzije i insceniranih događaja. Više nije ni čudno kada nam se dosadašnja pozitivna ubjeđenja rasprše kao fatamorgane na samom dohvat ruke. Zadovoljni smo time i ne uznemirava nas činjenica da smo izmanipulirani. Barem ničim ne pokazujemo drugačije.

Čudim se primjeru žene koja će propagandnom porukom biti potaknuta da kupi neki novi proizvod, naprimjer čaj za mršavljenje, mada svi znamo da ne postoji nikakav "čarobni napitak" za brzo postizanje željene težine. Svjesni smo da je bez truda i bez promjene samog stila življenja takvo nešto samo naša uobrazilja.

Vjerujemo svim plaćenim glumcima, plasiranim dezinformacijama i izrugujemo se svome osjećaju za realnost. Kao hipnotizirani usvajamo izmišljena iskustva i počinjemo da ih prakticiramo u sopstvenoj stvarnosti. Za sve to vrijeme nismo nimalo opterećeni sumnjom...

BUDI PRIVRŽENA KUR'ANU...

Dobro, a šta nas je onda udaljilo od Najrječitijeg izvora poruka? On plijeni našu pažnju čak i prilikom samog slušanja, bez poznavanja pravog značenja. Tek nakon otkrivanja svih mudrosti, kojima su potrebni tomovi pisanog teksta, saznajemo za njegovo savršenstvo. Šta nas je to odvratilo od preslikavanja stvarnih uspješnih iskustava, spomenutih u tom izvoru, na našu životnu liniju? Kako to izgubismo povjerenje u izjavu Silnoga i Mudroga kada reče: "Danas sam vam vjeru vašu usavršio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera"?

Zar Onaj koji nas je od kapi sjemena stvorio i koji najbolje zna za čim naša duša žudi, zar On da ne zna šta je najbolje za naš prosperitet?

Svakome mi vjerujemo, a samo Gospodara, čije je obećanje istinito, u laž utjerujemo. Kako to? Dopuštamo da nam ponos sa islamom iz srca utekne, da njegovo mjesto zauzme nipodaštavanje, samosažaljenje i kompleks niže vrijednosti, jer smo, eto, ne birajući, rođeni u islamu.

Zbog stalnog ponavljanja da je žena, ako ne robinja, onda, svakako, jako ograničena u islamu, povjerovali smo da nam ova vjera dođe kao omča oko vrata. Izmišljamo još od devetnaestog vijeka razne "oslobađajuće" pokrete ne bismo li kroz njih ostvarili ravnopravnost spolova. A ko nam to reče da tu jednakost već nemamo? Ah... zaboravih, zapadni kolonizatori islamskoga svijeta.

TISI KRALJICA...

O unuko Muhammedova, razmisli! Zar tvoj Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije najveći reformator i borac za emancipaciju žene?! Da li si zaboravila ko je bila njegova supruga još prije islama? Nemoguće da si zaboravila prvakinju Hatidžu. Ženu koja se uspjela izboriti za svoje mjesto pod arapskim mračnim nebom zlostavljanja, koja nijednu svoju kćerkicu nije zakopala. Sebi je muža sama isprosila, a imetak svoj, svojim intelektom umnožavala. Svojom voljom i slobodom izbora, islam je za vjeru izabrala i postala prvi sljedbenik islama. Oslobodila se robovanja dunjaluku, te tako "emancipirana" zaslužila i selam od Kreatora svemira, Allaha Uzvišenog. Poslao ga je po plemenitom meleku Džibrilu, a prenio joj ga je voljeni suprug, naš časni Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. I možete li mi reći šta je to ona izgubila u islamu?

Šta je to izgubila hazreti Hava? Milostivi ju je stvorio tek kada je sve bilo upotpunjeno za njen dolazak. Nije vidjela silinu stvaranja, niti je prisustvovala Iblisovom oholjenju.

Bila je pošteđena svih poteškoća i došla je kada je sve već bilo gotovo, kada su ostvareni svi uvjeti za njeno ugodno življenje.

I od tada se u islamu za ženu ništa nije promijenilo. Oblikovana je od krivog rebra, simbola njene emotivne prirode, što joj je, pak, zagarantiralo obaveznost muškarčevog lijepog ophođenja prema njoj. Nije izašla iz nogu da bude gažena, niti iz glave da bude nadmoćna, nego sa boka – da bude jednaka, ispod ruke – da bude zaštićena, i blizu srca – da bude voljena.

Zbog krhkosti samog tijela i ličnih osjećanja, nosilac Njegove zadnje objave – Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, nazvao ju je staklenkom, naređujući pažljivo postupanje sa njom. Na samrtnoj postelji, u agoniji koja ne zna za milost, Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, izdvojio je muslimanku kao nešto najbitnije što ostavlja iza sebe u emanet muškom rodu.

Žena je bila ta koja je prva nastanila časni Hram u Mekki, sveto mjesto kome do dana današnjeg teže srca vjernika. Zar ženska usta nisu prva osjetila okus zemzema? Pitam vas, koliko velikana, brilijantnih umova, uspješnih biznismena danas prelazi isti put kojim je, jednom davno, prolazila jedna muslimanka? Gdje se to još žena može pohvaliti da je tako u stopu praćena kao što je u islamu Hadžera?

Ko je prvi dobio titulu mučenika? Čijim imenom se ukrasilo cijelo jedno poglavlje u svetoj, nebeskoj Knjizi – Kur'anu? Koga je Allah zaštitio od napastvovanja onih čija su srca bolesna? Kome je Onaj u čijim se posjedu nalaze riznice nebesa i Zemlje, zagarantirao pravo na imetak? Kome se to Gospodar obraća jednako kao i muškarcima? Čiji je to žalosni šapat Allah čuo i za sva vremena javno objavio u Svojoj Knjizi? Zbog koga su to spuštene oslobađajuće ajeti? Zbog žene! Sve ovo radi nje!

Sestro moja, osjećaš li ponos u svojim grudima? Možeš li da okusiš njegovu slast? Ti si kraljica u islamu i nemoj lahkomisleno odbaciti ovu činjenicu. Ti si inspiracija i motiv za ovosvjetsko privređivanje. Zbog tebe se nižu retci poezije. Suprug je dužan da ti privređuje, djeca su obavezna da ti se pokoravaju, braća tvoja da te obilaze...

KADA ŽENA POSTANE PARTIJA ŠAHA...

Sestro... Ne traži lijeka kod onih koji su te bolešću i zarazili. Zar može Amerika da razumije afgansku ženu? Zar da, nakon što okusi njene krvi i prouzrokuje njenu patnju, uopće ima pravo da joj pruža utjehu? Zar zapadno društvo, sa svim svojim izopačenostima, ima nešto da nam ponudi kao uspješan model unutrašnjeg uređenja? Nama muslimanima, nekadašnjim svjetionicima svjetske civilizacije?! Ne, sestro, ne zavaravaj se, jer sve što nas je zadesilo bješe upravo zbog ostavljanja naših vrijednosti.

Šta misliš koji su scenarij za tebe isplanirali? Krenuli su sa zahtjevima za tvoje školovanje, tvoje pravo na zaposlenost i učestvovanje u svim društvenim zbivanjima. Kao da to nisi imala? Sve si imala još u davna vremena, kada ti je tvoj Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, određivao posebne termine za podučavanje, kada ti je dozvolio ulaganje sopstvenog imetka u razne projekte i to bez obaveze da trošiš na svoju porodicu, onda kada te je pozvao na izlazak u javnost radi proslave Bajrama – već tada te je uključio i u društvena zbivanja. Lažu kada ti kažu drugačije. Sada su te zahtjeve prevazišli i spremaju nešto drugo.

Žele da im plešeš na zabavama, da im služiš u avionima. Oči da im odmoriš kada te vide obnaženu na plakatima. U posteljama njihovim vrijeme da provodiš. Eto, to oni žele.

Da se sve tvoje predislamske aktivnosti ponovo realiziraju u sadašnjem vremenu. Da li si ikada čula da se ti borci za tvoju emancipaciju sa toliko žara zalažu za prava udovica ili žena sa invaliditetom?

I OPET, IZA SVEGA STOJI PROKLETI...

I eto, zbog koga si ti progutala tako pitku riječ kao što je sloboda. Zbog slatkoće njenog značenja nisi ni primijetila čemu to vodi. Robovanju strastima, ili još preciznija da budem, to te, sestro moja, u ibadet samom Iblisu vodi. On za sebe tvrdi da je jedini, istinski humanista i čovjekoljubac. Kaže da samo on stvarno suosjeća sa ljudskom vrstom, te joj zbog toga pribavlja potpunu slobodu i život bez ograničenja.

A je li to zaista tako, sestro? Vjeruješ li mu? Znaš li šta je na kraju njegovog puta? Možeš li dozvoliti sebi da se zbog njega prodaš i odrediš sebi nisku cijenu? Zar zbog onoga koji je bio razlogom tvoga izlaska iz Dženneta ti da Božanske propise pod noge baciš?!

Tvoj hidžab je mnogo više od običnog komada platna. Ako on pokriva tvoju ljepotu, to ne znači i da te ostavlja bez nje. Tvoji ukrasi su i dalje uz tebe, samo što su daleko od očiju smutljivaca. I nemoj zadovoljavati svoju žensku sujetu izazivanjem zadivljenosti i strasti u njihovim očima, jer... ko su oni? Najniža sorta ljudi koji ne poštuju svoje majke, supruge i kćeri, pa kako će onda i tebe? Kada završe sa tobom, sramit će se da te u svojoj biografiji i slovom spomenu. A ako se pobuniš, naići ćeš samo na prijetnje i uvrede. I reci mi da li si se radi njih ti to uljepšavala?!

Zar ne zavređuje više Onaj koji će te proživjeti kao bajnu huriju, da Mu se pokoriš i ponosnom se, na Njegovu vjeru, učiniš?

